

זוהר היומי

זוהר בראשית – דף קמ"ז ע"ב

פרשת ויצא

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (קמ"ז ע"א) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

דְּנוּקְבָא דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא, כְּמָה דְנִפְקִי כָּל נְהוּרִין מֵהָאֵל עֲלֵמָא, הֵכִי נָמִי נָטִיל כְּלָא הָאֵל עֲלֵמָא. דְּהָא דָּא כְּגוּוֹנָא דָּא, וּבְגִין כֶּךָ בְּאָר שְׁבַע דָּא יוֹבֵלָא, בְּאָר (שְׁבַע) דָּא אֵיהִי שְׁמֻטָּה. (דהא דא כגוונא דא) (כלא לקודשא בריך הוא) וְשְׁמֻטָּא (דא) לָא נְהִיר אֱלָא מִיּוֹבֵלָא, (ס"א ואיהו נטיל כל נהורין ויהיב לגו שמטה) וּבְגִין כֶּךָ (בראשת כח) וַיֵּצֵא יַעֲקֹב מִבְּאָר שְׁבַע וַיֵּלֶךְ חֲרָנָה, דָּא מַעְרַב דְּאֵיהִי שְׁמֻטָּה.

תרגום לעברית

רַבִּי אֶלְעָזָר אָמַר, תַּפְאֶרֶת יִשְׂרָאֵל נוֹטֵל הַכֹּל, וְכַשְׁנִמְשַׁכֶּת כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל לְמַעְלָה, נוֹטֵלֶת אַף כָּאֵן הַכֹּל, עוֹלָם הַזֵּכֶר שֶׁל הַקְּדוּשָׁה בְּרוּךְ הוּא, וְכֵן עוֹלָם הַנִּקְבָּה שֶׁל הַקְּדוּשָׁה בְּרוּךְ הוּא. כְּמוֹ שְׁיוּצָאִים כָּל הָאוֹרוֹת מִן הָעוֹלָם הַזֶּה, כֶּךָ גַּם נוֹטֵל הַכֹּל הָעוֹלָם הַזֶּה, שֶׁהֲרִי זֶה כְּמוֹ זֶה, וּמִשּׁוּם כֶּךָ בְּאָר שְׁבַע זֶה הַיּוֹבֵל, בְּאָר [שְׁבַע] זֶה הַשְׁמֻטָּה. [שהרי זה כמו זה] [הכל לקדוש ברוך הוא] וְהַשְׁמֻטָּה [הזה] אֵינוֹ מְאִיר אֱלָא מִן הַיּוֹבֵל, [והוא נוטל לתוך האורות ומכניס תוך השמטה] וּמִשּׁוּם כֶּךָ וַיֵּצֵא יַעֲקֹב מִבְּאָר שְׁבַע וַיֵּלֶךְ חֲרָנָה, זֶה הַמַּעְרַב שֶׁהִיא הַשְׁמֻטָּה.

רבי שמעון אמר, ויצא יעקב מבאר שבע, דא מערב, שנת השמטה. וילך חרנה, דא שנת ערלה. בגין דנפק מרשו קדישא לרשו אחרא, דהנה עריק מאחוי, כמה דאתמר.

תרגום לעברית

רבי שמעון אמר, ויצא יעקב מבאר שבע - זה המערב, שנת השמטה. וילך חרנה - זו שנת הערלה, משום שיצא מרשות הקדשה לרשות אחרת, שהיה בורח מאחיו, כמו שנתבאר.

טקסט הזוהר

תוספתא בני עלמא, רחמי עלאה, הורמנא דבוריירי, קריבו שמעו. מאן חפימא בכו, מארי דעיינין בסוכלתנו, לייתי ולינדע. בשעתא דרישא חורא נטיל תלת אתון וגליף לון בגלופא בגלופין, חד א', חד י' וחד ו', ואתגליף אי"ן, א' רישא עלאה דכלא, טמירא דכל טמירין. י' סליקו דרעותא הוי, אשתכלל מרישא לעילא ונחת לתתא, נפק ואפיק תלתין ותריין שבילין, עד דאתגליפו בין אבני יקר דמתלהטן. ואתקשרו באות נו"ן דאיהו דכר ונוקבא, תריין רחימין. קשורא תקיפא, בהו אשתכללו, ושמא קדישא בהו אתקשר, מנייהו אשתפח מזונא לכלא (בהו), אשתכללו עלמין.

תרגום לעברית

בני העולם, אהובי עליון, בחירי הממשלה, קרבו שמעו. מי חכם בכם, בעלי העינים בהשכל, יבא וידע. בשעה שהראש הלכן נטל שלש אותיות וחקק אותם בחקיקת החקיקות, אחת א', אחת י', ואחת ו', ונחקק אי"ן - הא' הראש העליון של הכל טמון של כל הטמונים, י' הוא עלית הרצון, נתקן מן הראש למעלה, ויירד למטה. יצא והוציא שלשים ושנים שבילים, עד שנחקקו באבנים יקרות שלוהטות, ונקשרו עם האות נו"ן, שהיא זכר ונקבה, שני אוהבים. קשר חזק, בהם נתקנו, והשם הקדוש נקשר בהם, מהם נמצא המזון לכל [בהם], נתקנו העולמות.

ועל דא אַתגליף ו' פשוטה, כָּלֵל דַּתְרִין, נ' כְּפֻפָּה נִקְבָּא חֲדָא, י' דַּאִיְהִי רַעוּתָא דַּאֲפִיק שְׁבִילִין, בְּטַשׁ בֵּין אַתְוֹון, וְעַבְד רְקִיעָא דִּיעֶקֶב בֵּין תְּרִין רוּחִין, וְאַטִּיל בֵּינִי שְׁיִיפִי מְלִילִי, עַד דְּנַחַת לְהֵאִי נ' דַּאִיְהִי כְּפֻפָּה, וְחִבְרוּ לָהּ כְּחֲדָא, צָפוֹן וּדְרוֹם, לְבַתַּר אַתְקַשְּׁרוּ כְּחֲדָא. הֵאִי נ' כְּפֻפָּה, בְּאֵר שְׁבַע אֲקָרִי. וְאַתְמַלִּי מִיעֶקֶב, לְאַשְׁקָאָה כָּל עֲדָרִי עֲנָא. וְעַל דָּא וַיֵּצֵא יַעֲקֹב מִבְּאֵר שְׁבַע וַיֵּלֶךְ חֲרָנָה. תו, מִבְּאֵר שְׁבַע לְעִילָא, דְּהֵא מִינָה נָפִיק, לְבַתַּר אָזִיל לְאַשְׁקָאָה לְחֲרָנָה, דַּאִיְהוּ בִּירָא דְלִתְתָּא, חֲרוֹן אַף ה', חֶרֶב ה', דִּינָא, בִּי דִינָא, אֱלֹהִים. וְעַל דָּא (תהלים עט) אֱלֹהִים בָּאוּ גוֹיִם בְּנַחֲלֶתָּהּ. (עד כאן תוספתא)

תרגום לעברית

ועל כן נחַקְקָה ו' פשוטה, הַכָּלֵל שֶׁל שְׁתֵּים: נ' כְּפֻפָּה נִקְבָּה אַחַת, י' שְׁהִיא חֲרָצוֹן שְׁמוּצִיא שְׁבִילִים הֵכָה בֵּין הָאוֹתִיּוֹת וְעָשָׂה אֶת הַרְקִיעַ שֶׁל יַעֲקֹב בֵּין שְׁתֵּי רוּחוֹת, וְהִטִּיל בֵּין הָאִיבָרִים דְּבוּרִים. עַד שְׁיָרֵד לֵנ' הַזֶּה, שְׁהִיא כְּפֻפָּה, וְחִבְרוּ אוֹתָהּ יַחַד, צָפוֹן וּדְרוֹם, אַחֵר כֶּף נִקְשְׁרוּ יַחַד. הֵנ' הַכְּפֻפָּה הַזֶּה נִקְרָאת בְּאֵר שְׁבַע וּמִתְמַלֵּאת מִיעֶקֶב לְהַשְׁקוֹת אֶת כָּל עֲדָרֵי הַצֹּאן, וְעַל כֵּן וַיֵּצֵא יַעֲקֹב מִבְּאֵר שְׁבַע וַיֵּלֶךְ חֲרָנָה. עוֹד, מִבְּאֵר שְׁבַע לְמַעְלָה, שְׁהִירֵי מִמֶּנָּה יוֹצֵא אַחֵר כֶּף לְהַשְׁקוֹת אֶת חֲרָנָה, שְׁהִיא הַבְּאֵר שֶׁלְמִטָּה, חֲרוֹן אַף ה', חֶרֶב ה', דִּין, בֵּית הַדִּין, אֱלֹהִים. וְעַל כֵּן אֱלֹהִים בָּאוּ גוֹיִם בְּנַחֲלֶתָּהּ. עד כאן התוספתא.

טקסט הזוהר

וְכַד מְטָא לְבֵית אֵל, דַּאִיְהוּ בְּרִשׁוֹ קְדִישָׁא, מַה כְּתִיב, (בראשית כח) וַיִּפְגַּע בְּמָקוֹם. מֵאֵן מָקוֹם. רַבִּי חֲזִיא אָמַר, דָּא הוּא מָקוֹמוֹ דְּקֶאֱמָרָן, דְּכְתִיב (קהלת א) וְאֵל מָקוֹמוֹ שׁוֹאֵף (זורח הוא שם). (בראשית כח) וַיֵּלֶן שָׁם כִּי בָא הַשֹּׁמֵשׁ. כְּמָה דָּאֵת אָמַר שׁוֹאֵף זֶרֶח הוּא שָׁם, דְּהֵא בְּגִין לְאַנְהָרָא לִיה קֶאֱתִיא.

וְכַאֲשֶׁר הִגִּיעַ לְבֵית אֵל, שֶׁהִיא בְּרִשּׁוֹת הַקִּדְשָׁה, מַה כָּתוּב? וַיִּפְגַּע בַּמָּקוֹם. מִי הַמָּקוֹם?
רַבִּי חֲזִיָּא אָמַר, זֶהוּ מְקוֹמוֹ שְׁאַמְרֵנוּ, שֶׁכָּתוּב וְאֵל מְקוֹמוֹ שׁוֹאֵף [זורח הוא שם]. וַיִּלֶּן שָׁם
כִּי בָא הַשָּׁמֶשׁ, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר שׁוֹאֵף זֹרֵחַ הוּא שָׁם, שֶׁהָרִי הוּא בָּא כְּדִי לְהָאִיר לוֹ.

טקסט הזוהר

(בראשית כח) וַיִּקַּח מֵאֲבְנֵי הַמָּקוֹם. אֲבְנֵי הַמָּקוֹם לֹא כְּתִיב, אֲלָא מֵאֲבְנֵי הַמָּקוֹם, אֲלֵין
אֵינוֹן אֲבְנֵי יָקָר, מִרְגָּלָאן טָבְאן, דְּאֵינוֹן תְּרִיסַר אֲבָנִין עֲלֵאִין, כְּמָה דְּכְתִיב שְׁתֵּים עָשָׂרָה
אֲבָנִים, וּתְחֹת אֲלֵין תְּרִיסַר אֲלֵף (קנ"א א' ע"א), וּרְבֻּוֹן, אֲבָנֵי פְסִילָן, וְכִלְהוּ אֲקֶרוֹן
אֲבָנִין, בְּגִין כֶּךָ מֵאֲבְנֵי הַמָּקוֹם, וְלֹא אֲבָנֵי (ס"א המקום) דָּא הוּא מְקוֹם דְּקֶאֱמַר.
(בראשית כח)

תרגום לעברית

וַיִּקַּח מֵאֲבְנֵי הַמָּקוֹם. לֹא כָּתוּב אֲבָנֵי הַמָּקוֹם אֲלָא מֵאֲבְנֵי הַמָּקוֹם. אֵלּוּ הֵם אֲבָנִים יְקָרוֹת
מִרְגָּלִיּוֹת טוֹבוֹת שֶׁהֵן שְׁתֵּים עָשָׂרָה אֲבָנִים עֲלִיוֹנוֹת, כְּכָתוּב שְׁתֵּים עָשָׂרָה אֲבָנִים. וְתַחַת
אֵלּוּ שְׁנַיִם עָשָׂר אֲלֵף וּרְבֻבוֹת אֲבָנִים פְּסוּלוֹת, וְכִלְן נִקְרְאוֹת אֲבָנִים, וּמִשּׁוֹם כֶּךָ מֵאֲבְנֵי
הַמָּקוֹם וְלֹא אֲבָנֵי [המקום], זֶה הַמָּקוֹם שְׁאַמְרֵנוּ.

◆ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (קמ"ח ע"א) ◆

טקסט הזוהר

וַיֵּשֶׁם מִרְאֲשֹׁתָיו, מִרְאֲשֹׁתָיו דְּמֵאן. אֲלָא מִרְאֲשֹׁתָיו דְּהֵהוּא מְקוֹם. מֵאֵי מִרְאֲשֹׁתָיו. אִי
תִּימָא כְּמֵאן דְּשׁוּי תַּחֲתֵי רִישִׁיהּ, לָא. אֲלָא מִרְאֲשֹׁתָיו, לְאַרְבַּע (ס"א רישין) סְטָרִין
דְּעֻלְמָא, תַּלְתָּ אֲבָנִין לְסִטָּר

וַיִּשֶׁם מִרְאשְׁתּוֹ. מִרְאשְׁתּוֹ שֶׁל מִי? אֵלָּא מִרְאשְׁתּוֹ שֶׁל הַמָּקוֹם הַהוּא. מַה זֶּה מִרְאשְׁתּוֹ? אִם תֹּאמַר כְּמִי שֶׁשָּׁם תַּחַת רֹאשׁוֹ - לֹא. אֵלָּא מִרְאשְׁתּוֹ - לְאַרְבָּעָה [ראשי] צְדָדֵי הָעוֹלָם. שְׁלֹשׁ אֲבָנִים לְצַד צָפוֹן, וְשְׁלֹשׁ לְצַד מַעֲרָב, וְשְׁלֹשׁ לְצַד דָּרוֹם, וְשְׁלֹשׁ לְצַד מִזְרָח. וְהַמָּקוֹם הַהוּא עֲלֵיהֶם לְהַתְקִין בָּהֶם.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.